

4. IK MAG

In de stilte van mijn wezen, de tijd terugdraaien,

5,4,3,2,1, een adem naar het begin.

Ik mag,

het verborgene aanraken,

een sluier optillen,

licht schijnen waar duisternis was.

Ik mag,

de kringloop van vallen en opstaan,

van schaduw naar zon en

het ritme volgen, een ziel hervinden.

Ik mag danken voor wat is geweest,

vieren wat komt,

en het nu laten stralen.

5,4,3,2,1,

geen aftellen naar het eind,

maar een oproep naar het heden.

Ik mag, ik leef, ik ben.

5. *WOUD VAN TIJD*

Op een bed van mos groeit stilte,
waar paddenstoelen kringlopen dromen.
Ringen van kleur en van aarde verweven,
een echo van het leven, dat steeds wil komen.

De zon speelt door het bladerdak,
licht danst op eeuwenoude vragen.
Een veld van lelies, wit en puur,
fluistert zacht wat wij niet durven dragen.

Het nu,
verweven met wat vlucht,
een koord van tijd dat langzaam wordt opgezocht.

Hier bloeien rozen, rood en wit,
waar een gouden driehoek en zilverlicht gloeit.
Een hoorn verstopt vol overvloed,
een lente van genade waar alles groeit.

6. DE PAPEGAAI, DE KIP ZONDER KOP

De papegaai, de kip zonder kop,
en de koekoek.

Ze spraken elkaar aan,
in het duister van de maan.

De papegaai zei: 'Wat is het donker hier!'
'Mag het licht aan? Mag het licht aan, schat?'
'Ik zie niks', zei de kip zonder kop, gevat in hansop.
'Ik ben nog geen koninklijke haan!'

Maar de koekoek riep welbespraakt:
'Het licht is altijd al aangeraakt.
In mijn roep zag ik hem gaan!'

De lente komt,
de warme zon.
Hij komt eraan.